
PRZEOKRUTNY (1) *ai*

e oraz o jasne.

sg f [N przeokrutną.] ∅ A przeokrutną.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „okrutny” ‘powodujący cierpienia, dotkliwy’: [VergKoch 312; toć to nie pokoy/ ále przeokrutna nieprawiedliwość y ciężkie wciśnienie. SkarUp 61.]

Wyrażenie: »śmierć przeokrutna«: [Chrystus] Śmierć wieczną przewalczył/ gdy śmierć przeokrutną/ dla nas podjąć raczył. ArtKanc F4.

LWil